

Arrest

nr. 149 238 van 7 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2015.

Gelet op artikel 39/77 en artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger te zijn, van Georgische origine, en afkomstig uit Kutaisi. Op 17 januari 2004 hebt u Georgië verlaten. U bent op 18 januari 2004 in België aangekomen en hebt op 20 januari 2004 een eerste asielaanvraag ingediend. U verklaarde dat u vanaf november 2003 als veiligheidsagent werkte voor T.(...) S(...), de voormalige gouverneur van Imereti, die als tegenkandidaat van S. opkwam bij de presidentsverkiezingen. Nadat er in december 2003 een explosie in de tuin van S.(...) plaatsvond, werden u en twee van uw collega's door hem vals beschuldigd van betrokkenheid bij deze aanslag. Jullie vermoedden echter dat S(...) zelf verantwoordelijk was voor deze explosie met de bedoeling om bij zijn medestanders de indruk te wekken dat hij tegenwerking ondervond vanwege S(...) bij zijn verkiezingscampagne en op die manier meer stemmen te verwerven. U en uw collega's zetten N.(...) D.(...), de naaste medewerker van S.(...), onder druk waarna hij toegaf de explosie veroorzaakt

te hebben in opdracht van S.(...). Toen jullie S.(...) hiermee confronteerden, begon hij jullie te bedreigen. Eén van uw collega's, een zekere K.(...), werd in zijn wagen door onbekenden beschoten waarna hij tegen een boom reed. Uw collega K.(...) raakte daarbij zwaar gewond en D.(...) die bij hem in de wagen zat kwam om het leven. U dook vervolgens onder bij een oom waarna u het land ontvluchtte. Op 28 januari 2004 nam de Dienst Vreemdelingenzaken in uw hoofde een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Het Commissariaat-generaal nam op 19 maart 2004 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Uw beroep hiertegen bij de Raad van State werd op 6 april 2006 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst. Op 27 april 2015 werd u door de sociale inspectie betrapt op zwartwerk. Omdat u zich illegaal op het grondgebied bevond, werd u overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas met het oog op uw repatriëring. U diende op 22 mei 2015 een tweede asielaanvraag in die door het Commissariaat-generaal in overweging werd genomen. U verklaarde in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag dat u bij uw eerste asielaanvraag gebruik gemaakt hebt van een valse identiteit en ook de belangrijkste reden voor uw vlucht uit het land verzwegen hebt. U stelde bij uw eerste asielaanvraag ook verzwegen te hebben dat u in Georgië gehuwd was en een dochter had. U verklaarde dat u vanaf november 2003 regelmatig overnachtte in het kantoor van S.(...), de eigenaar van de veiligheidsfirma waarvoor u werkte. Op een nacht vielen er echter drie gewapende en gemaskerde mannen binnen die u bedreigden en geld stalen uit de kluis. Toen ze weg waren belde u vervolgens de politie en uw overste G.(...). Uw overste kwam samen met een zekere N.(...), de schoonbroer van S.(...). Ze ondervroegen u en daarna gingen ze weg. Drie dagen later werd u opgehaald door N.(...) die u naar het huis van een beruchte crimineel, een zekere A.(...), bracht. Daar beschuldigde N.(...) u ervan zelf het geld gestolen te hebben. Toen u dit ontkende, werd u door A.(...) en zijn mannen zwaar geslagen. N.(...) eiste dat u het geld zou terugbetalen, anders zouden ze u en uw gezin vermoorden. U mocht de politie niet inlichten. Daarna lieten ze u achter bij de poort van uw huis. U was ernstig gewond, maar durfde niet voor verzorging naar het ziekenhuis gaan. Na ongeveer vijf dagen ging u terug aan het werk als veiligheidsagent voor S.(...). N.(...) en zijn mannen bedreigden u en uw gezin echter regelmatig opdat u het geld zou terugbetalen. Uw echtgenote verhuisde om die reden met jullie dochter naar Tbilisi. U besloot om het land te ontvluchten. U vreest in geval van terugkeer naar uw land om vermoord te worden door N.(...) en zijn mannen. Daarnaast vreest u ook nog altijd vervolging vanwege S.(...) omwille van het feit dat u ervan op de hoogte bent dat hij zelf verantwoordelijk was voor de vermeende aanslag op hem. U legde geen documenten voor ter staving van uw huidige tweede asielaanvraag.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag op 19 maart 2004 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam, omdat geoordeeld werd dat de door u aangehaalde problemen van private en gemeenrechtelijke aard waren en geen verband hielden met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijkomend werd er in deze beslissing op gewezen dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u naar aanleiding van deze problemen niet op bescherming kon rekenen vanwege de Georgische autoriteiten. Uw beroep hiertegen bij de Raad van State werd op 6 april 2006 verworpen. U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag.

U verklaarde in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag dat u bij uw eerste asielaanvraag van een valse identiteit gebruik gemaakt hebt en ook de belangrijkste reden voor uw vlucht uit uw land verzwegen hebt. U gaf aan dat uw echte naam G.(...) G.(...) is en dat u geboren bent op 19 november 1970, in plaats van G.(...) G.(...), geboren op 28 november 1970. U haalde ook aan bij uw eerste asielaanvraag verzwegen te hebben dat u in Georgië gehuwd bent en een dochter hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 3, 6). U stelde Georgië eerst en vooral ontvlucht te zijn omdat een zekere N.(...), de schoonbroer van S.(...) die eigenaar was van de veiligheidsfirma waarvoor u werkte, u vals beschuldigde van geld uit de kluis van S.(...) gestolen te hebben. N.(...) bedreigde u en uw gezin met de dood als u het geld niet zou terugbetalen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 2, 3, 5, 6, 7, 8).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw beweerde vervolgingsproblemen vanwege N.(...) en zijn mannen aannemelijk te maken.

Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij van in het begin van zijn asielprocedure bij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en de essentiële elementen van zijn asielrelaas op een correcte en coherente wijze aanbrengt, in het bijzonder de elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht zijn geweest. U verklaarde weliswaar dat u bang was dat N.(...) en zijn mannen via hun connecties in het criminele milieu in België te weten zouden komen dat u hier was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 3). Deze uitleg voor het gebruiken van een valse identiteit en het verzwijgen van essentiële elementen

van uw asielrelaas is echter niet overtuigend te noemen. Zo is uw uitleg vooreerst niet in overeenstemming met het feit dat de asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die Belgische autoriteiten verzoeker bieden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u enige concrete aanwijzingen hebt aangaande eventuele connecties van N.(...) en zijn mannen in België noch dat u enige informatie hebt dat zij u hier effectief zouden zoeken. Tenslotte blijft het onduidelijk waarom u het gevaar dat N.(...) en zijn mannen u hier zouden vinden nu niet meer bestaande acht en dat u nu wel kan vertellen over deze vervolgingsproblemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 3). Deze vaststellingen ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook.

Verder kan worden opgemerkt dat u erg vage verklaringen aflegde met betrekking tot uw vervolger. Zo kon u zich de volledige naam van N.(...) niet eens meer herinneren. Behalve dat N.(...) de schoonbroer van S.(...) was en tegelijkertijd zijn rechterhand was op het moment van uw problemen met hem, kon u niet meer informatie over hem verschaffen. Toen u gevraagd werd naar de huidige situatie en activiteiten van N.(...), kon u enkel zeggen dat hij nog geld heeft en waarschijnlijk zaken doet in de oliesector. U kon niet meer concrete informatie geven over hem (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 7, 8). Aangezien N.(...) meer dan tien jaar later nog altijd op zoek is naar u en hiervoor regelmatig navraag doet bij uw vrienden en burens, en zeker gezien u toch vreest om door hem vermoord te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 3, 7, 8), zijn dergelijke vage verklaringen aangaande uw vervolger weinig aannemelijk te noemen. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast haalde u in het kader van uw huidige asielaanvraag aan in geval van terugkeer naar Georgië nog altijd vervolging te vrezen vanwege S.(...) omwille van het feit dat u ervan op de hoogte bent dat hij zelf verantwoordelijk was voor de explosie in zijn tuin tijdens zijn verkiezingscampagne (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 4, 5).

In verband met deze door u bij uw eerste asielaanvraag reeds aangehaalde vervolgingsproblemen vanwege S.(...) dient in het kader van uw huidige asielaanvraag echter te worden opgemerkt dat er enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag en uw verklaringen bij uw huidige asielaanvraag. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van deze beweerde vervolgingsproblemen in ernstige mate ondermijnd.

Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat N.(...) D.(...), de naaste medewerker van S.(...), die in opdracht van S.(...) de explosie veroorzaakt had, in december 2003 om het leven kwam toen de wagen die bestuurd werd door uw collega K.(...) beschoten werd en tegen een boom reed. Uw collega K.(...) raakte bij dit ongeval zwaar gewond (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken eerste asielaanvraag, p. 14 en gehoorverslag Commissariaat-generaal eerste asielaanvraag, d.d. 19/02/2004, p. 11). Tijdens uw tweede asielaanvraag stelde u echter in strijd met uw voorgaande verklaringen dat uw collega K.(...) bij het ongeval alleen in de wagen zat en dat N.(...) D.(...) helemaal niet om het leven is omgekomen. U beweerde integendeel dat u enkele jaren geleden in België van uw andere collega M.(...) vernomen hebt dat N.(...) D.(...) nog altijd naar u op zoek was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 9, 10).

Verder verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat u en uw collega's zeker drie gesprekken hebben gehad met N.(...) D.(...) waarbij hij vanaf het eerste gesprek toegaf verantwoordelijk te zijn geweest explosie en jullie hem vervolgens telkens onder druk zetten om ook officiële verklaringen hierover af te leggen (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken eerste asielaanvraag, p. 13, 14 en gehoorverslag Commissariaat-generaal eerste asielaanvraag, d.d. 19/02/2004, p. 10, 11). Bij uw tweede asielaanvraag beweerde u daarentegen dat u en uw collega's in verband hiermee slechts één gesprek met N.(...) D.(...) hebben gehad (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 11).

Toen u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal bij uw huidige asielaanvraag met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd werd, beweerde u telkens dat de gebeurtenissen lang geleden plaatsvonden en u zich niet alles meer precies herinnerde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 11). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben echter betrekking op essentiële elementen van uw asielrelaas en betreffen dermate bepalende gebeurtenissen in uw leven waarvan verwacht kan worden dat ze in uw geheugen gegrift zouden zijn. Bijgevolg kan redelijkerwijs verwacht worden dat u aangaande deze gebeurtenissen ondanks het tijdsverloop tussen uw opeenvolgende asielaanvragen toch coherente verklaringen kan afleggen.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 “*van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991*”, van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 2015 en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is de Raad van mening dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dan ook terecht als volgt:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag op 19 maart 2004 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam, omdat geoordeeld werd dat de door u aangehaalde problemen van private en gemeenrechtelijke aard waren en geen verband hielden met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijkomend werd er in deze beslissing op gewezen dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u naar aanleiding van deze problemen niet op bescherming kon rekenen vanwege de Georgische autoriteiten. Uw beroep hiertegen bij de Raad van State werd op 6 april 2006 verworpen. U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag.”

U verklaarde in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag dat u bij uw eerste asielaanvraag van een valse identiteit gebruik gemaakt hebt en ook de belangrijkste reden voor uw vlucht uit uw land verzwegen hebt. U gaf aan dat uw echte naam G.(...) G.(...) is en dat u geboren bent op 19 november 1970, in plaats van G.(...) G.(...), geboren op 28 november 1970. U haalde ook aan bij uw eerste asielaanvraag verzwegen te hebben dat u in Georgië gehuwd bent en een dochter hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 3, 6). U stelde Georgië eerst en vooral ontvlucht te zijn omdat een zekere N.(...), de schoonbroer van S.(...) die eigenaar was van de veiligheidsfirma waarvoor u werkte, u vals beschuldigde van geld uit de kluis van S.(...) gestolen te hebben. N.(...) bedreigde u en uw gezin met de dood als u het geld niet zou terugbetalen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 2, 3, 5, 6, 7, 8).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw beweerde vervolgingsproblemen vanwege N.(...) en zijn mannen aannemelijk te maken.

Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij van in het begin van zijn asielpcedure bij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en de essentiële elementen van zijn asielrelaas op een correcte en coherente wijze aanbrengt, in het bijzonder de elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht zijn geweest. U verklaarde weliswaar dat u bang was dat N.(...) en zijn mannen via hun connecties in het criminele milieu in België te weten zouden komen dat u hier was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 3). Deze uitleg voor het gebruiken van een valse identiteit en het verzwijgen van essentiële elementen van uw asielrelaas is echter niet overtuigend te noemen. Zo is uw uitleg vooreerst niet in overeenstemming met het feit dat de asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die Belgische autoriteiten verzoeker bieden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u enige concrete aanwijzingen hebt aangaande eventuele connecties van N.(...) en zijn mannen in België noch dat u enige informatie hebt dat zij u hier effectief zouden zoeken. Tenslotte blijft het onduidelijk waarom u het gevaar dat N.(...) en zijn mannen u hier zouden vinden nu niet meer bestaande acht en dat u nu wel kan vertellen over deze vervolgingsproblemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 3). Deze vaststellingen ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook. Verder kan worden opgemerkt dat u erg vage verklaringen aflegde met betrekking tot uw vervolger. Zo kon u zich de volledige naam van N.(...) niet eens meer herinneren. Behalve dat N.(...) de schoonbroer van S.(...) was en tegelijkertijd zijn rechterhand was op het moment van uw problemen met hem, kon u niet meer informatie over hem verschaffen. Toen u gevraagd werd naar de huidige situatie en activiteiten van N.(...), kon u enkel zeggen dat hij nog geld heeft en waarschijnlijk zaken doet in de oliesector. U kon niet meer concrete informatie geven over hem (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 7, 8). Aangezien N.(...) meer dan tien jaar later nog altijd op zoek is naar u en hiervoor regelmatig navraag doet bij uw vrienden en bureaus, en zeker gezien u toch vreest om door hem vermoord te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015,

p. 3, 7, 8), zijn dergelijke vage verklaringen aangaande uw vervolger weinig aannemelijk te noemen. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast haalde u in het kader van uw huidige asielaanvraag aan in geval van terugkeer naar Georgië nog altijd vervolging te vrezen vanwege S.(...) omwille van het feit dat u ervan op de hoogte bent dat hij zelf verantwoordelijk was voor de explosie in zijn tuin tijdens zijn verkiezingscampagne (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 4, 5).

In verband met deze door u bij uw eerste asielaanvraag reeds aangehaalde vervolgingsproblemen vanwege S.(...) dient in het kader van uw huidige asielaanvraag echter te worden opgemerkt dat er enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag en uw verklaringen bij uw huidige asielaanvraag. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van deze beweerde vervolgingsproblemen in ernstige mate ondermijnd.

Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat N.(...) D.(...), de naaste medewerker van S.(...), die in opdracht van S.(...) de explosie veroorzaakt had, in december 2003 om het leven kwam toen de wagen die bestuurd werd door uw collega K.(...) beschoten werd en tegen een boom reed. Uw collega K.(...) raakte bij dit ongeval zwaar gewond (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken eerste asielaanvraag, p. 14 en gehoorverslag Commissariaat-generaal eerste asielaanvraag, d.d. 19/02/2004, p. 11). Tijdens uw tweede asielaanvraag stelde u echter in strijd met uw voorgaande verklaringen dat uw collega K.(...) bij het ongeval alleen in de wagen zat en dat N.(...) D.(...) helemaal niet om het leven is omgekomen. U beweerde integendeel dat u enkele jaren geleden in België van uw andere collega M.(...) vernomen hebt dat N.(...) D.(...) nog altijd naar u op zoek was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 9, 10).

Verder verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat u en uw collega's zeker drie gesprekken hebben gehad met N.(...) D.(...) waarbij hij vanaf het eerste gesprek toegaf verantwoordelijk te zijn geweest

voor de explosie en jullie hem vervolgens telkens onder druk zetten om ook officiële verklaringen hierover af te leggen (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken eerste asielaanvraag, p. 13, 14 en gehoorverslag Commissariaat-generaal eerste asielaanvraag, d.d. 19/02/2004, p. 10, 11). Bij uw tweede asielaanvraag beweerde u daarentegen dat u en uw collega's in verband hiermee slechts één gesprek met N.(...) D.(...) hebben gehad (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 11). Toen u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal bij uw huidige asielaanvraag met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd werd, beweerde u telkens dat de gebeurtenissen lang geleden plaatsvonden en u zich niet alles meer precies herinnerde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 04/06/2015, p. 11). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben echter betrekking op essentiële elementen van uw asielrelaas en betreffen dermate bepalende gebeurtenissen in uw leven waarvan verwacht kan worden dat ze in uw geheugen gegrift zouden zijn. Bijgevolg kan redelijkerwijs verwacht worden dat u aangaande deze gebeurtenissen ondanks het tijdsverloop tussen uw opeenvolgende asielaanvragen toch coherente verklaringen kan afleggen. Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.”

Deze motieven zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker erop wijst dat dat hij reeds meer dan 11 jaar in België verblijft, dat het bijgevolg over de feiten van lang geleden gaat, dat hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag gebruik heeft gemaakt van een valse identiteit en ook de belangrijkste reden van zijn vlucht verzwegen heeft, dat hij die fouten in het kader van zijn huidige asielaanvraag verbetert en vertelt over de belangrijkste reden waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten met name omwille van problemen met N., de schoonbroer van de eigenaar van de veiligheidsfirma waarvoor verzoeker werkte, dat hij een gezin (vrouw en dochter) in Georgië had/heeft, dat hij sommige info over zijn problemen in Georgië verzweg omdat hij vrees had dat N. en zijn mannen via hun connecties in het criminele milieu in België te weten zouden komen dat hij hier was, dat hij zich niet meer de volledige naam van N. herinnert en meestal door anderen als “N.” genoemd werd zonder vermelding van zijn familienaam en dat het over zeer oude feiten gaat, wordt opgemerkt dat verzoeker de voorgaande vaststellingen geenszins verschoont noch weerlegt.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Gelet op bovenstaande bekentenis blijkt dat verzoeker dan ook niet geheel de waarheid vertelde over de belangrijkste reden waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Verzoeker verklaarde weliswaar dat hij bang was dat N. en zijn mannen via hun connecties in het criminele milieu in België te weten zouden komen dat hij hier was (gehoorverslag van 4 juni 2015, p. 3), maar uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij enige concrete aanwijzingen heeft aangaande eventuele connecties van N. en zijn mannen in België noch dat hij enige informatie heeft dat zij hem hier effectief zouden zoeken. Ten slotte blijft het onduidelijk waarom verzoeker het gevaar dat N. en zijn mannen hem hier zouden vinden nu niet meer bestaande acht en dat hij nu wel kan vertellen over deze vervolgingsproblemen (gehoorverslag van 4 juni 2015, p. 3). Deze vaststellingen ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

De stelling dat hij zich niet meer de volledige naam van N. herinnert en dat deze meestal door anderen als “N.” genoemd werd zonder vermelding van zijn familienaam en dat het over zeer oude feiten gaat, verschoont verzoekers onwetendheid dienaangaande niet. Aangezien deze persoon volgens de in het kader van zijn tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen de kern uitmaakt van zijn asielrelaas en de belangrijkste reden vormt voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker meer informatie over zijn vervolger kan geven. Zo moet worden opgemerkt dat de gegevens over verzoekers vervolger in zijn geheugen gegrift zouden staan zo verzoeker een daadwerkelijke vrees voor deze persoon zou koesteren. Aangezien N. volgens verzoekers eigen

verklaringen meer dan tien jaar later nog altijd op zoek is naar hem en hiervoor regelmatig navraag doet bij verzoekers vrienden en burens, en zeker gezien verzoeker vreest om door hem vermoord te worden (gehoorverslag van 4 juni 2015, p. 3, 6, 7, 8), zijn dergelijke vage verklaringen aangaande zijn vervolger niet aannemelijk. Verzoekers stelling in het verzoekschrift dat volgens zijn informatie N. momenteel in de oliesector actief is en zoals vroeger gevaarlijk is en momenteel meer gevaarlijk is omdat hij momenteel meer invloed heeft, is louter *post factum* en doet geen afbreuk aan het voorgaande. Het argument dat verzoeker momenteel in een gesloten centrum verblijft en daarom moeilijk vanuit dit centrum meer informatie over N. kan verzamelen, kan geen verschoningsgrond vormen voor verzoekers onwetendheid omtrent zijn vervolger. Indien verzoeker daadwerkelijk te vrezen had voor deze persoon kan immers worden verwacht dat verzoeker eerder informatie dienaangaande zou hebben ingewonnen.

Waar verzoeker ter verschoning van de tegenstrijdige verklaringen stelt dat deze geen reden kunnen zijn om aan hem vluchtelingenstatus te weigeren omdat het begrijpelijk is daar er 11 jaar tijd verlopen is waardoor verzoeker zich geen details meer kan herinneren, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins de gedane vaststellingen kan verschonen. Van een asielzoeker wordt verwacht dat hij toch belangrijke gebeurtenissen kan situeren, gezien kan verwacht worden dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Derhalve kan van verzoeker worden verwacht dat hij zich onder andere blijft herinneren of een bepaalde persoon al dan niet om het leven is gekomen. Verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Het argument dat zijn verklaringen voor het overige bijna steeds coherent en correct waren, doet hier geen afbreuk aan. Iedere asielzoeker staat bovendien bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizendvijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. CROMBECQ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CROMBECQ

C. DIGNEF